

2.
2017

Vyšlo: 26. ledna 2017

Sjednocený informačník pro malíře, patláky, spisovatele a pisálky – CZ&S bulvárek a klebetník

Milé dámy, vážení pánové, vážené dámy, milí pánové, přátelé, přítelkyně a jiní podobní!

Než mě se znechucením smažete, tak alespoň přijměte úvodem můj srdečný pozdrav.

(Teď už to můžete smazat.)

Všude se něco děje:

Život je tvořen náhodami, byť to někteří popírají. A náhoda (jejíž původ se nám, tedy následně zmíněnému panu Malíkovi a šéf-pisálkovi tohoto plátku nepodařilo zjistit) přivála s jistým zpožděním pf 2017 a současně pozvánku na výstavu. Protože se nejednalo o nikoho z okruhu „známých“, zdrželo se to ještě o několik neomluvitelných dnů, ale pak to stálo za to, a PatlaSejf si pokládá za opožděnou čest zveřejnit následující, bez ohledu na následky. Zkrátka, člověk s bohatou fantazií mezi nás prostě patří:

Fotografická galerie Fiducia Vás zve na zahájení výstavy

JAROSLAV MALÍK / KŘÍŽOVÁ CESTA (EMILA NAVRÁTILA)

26.01.2017 / 18.00

výstavu ke kulatému jubileu autora uvede Miro Švolík

FGF / Nádražní 30 / 702 00 / Moravská Ostrava

otevírá Po—Pá: 10.00–18.00 / tel.: 596 117 312 / 777 573 183

e-mail: galerie.fiducia@seznam.cz

154

potrvá do 28.02.2017

atelier88

Galerii podporují: Ministerstvo kultury ČR, Státní město Ostrava, OSTRAVA
CONCEPT—Advertising: HR Trade; USA projekt, s.r.o.

Nikdo neprohloupí, když si ůtkne na tuto adresu

www.jaroslavmalik.cz . Každá kolekce fotografií je

tam navíc provázena shrnujícím textem – a protože dobrých textů není nikdy dost, jako ukázka snad postačí jeden z nich:

Moje malá próza Róza

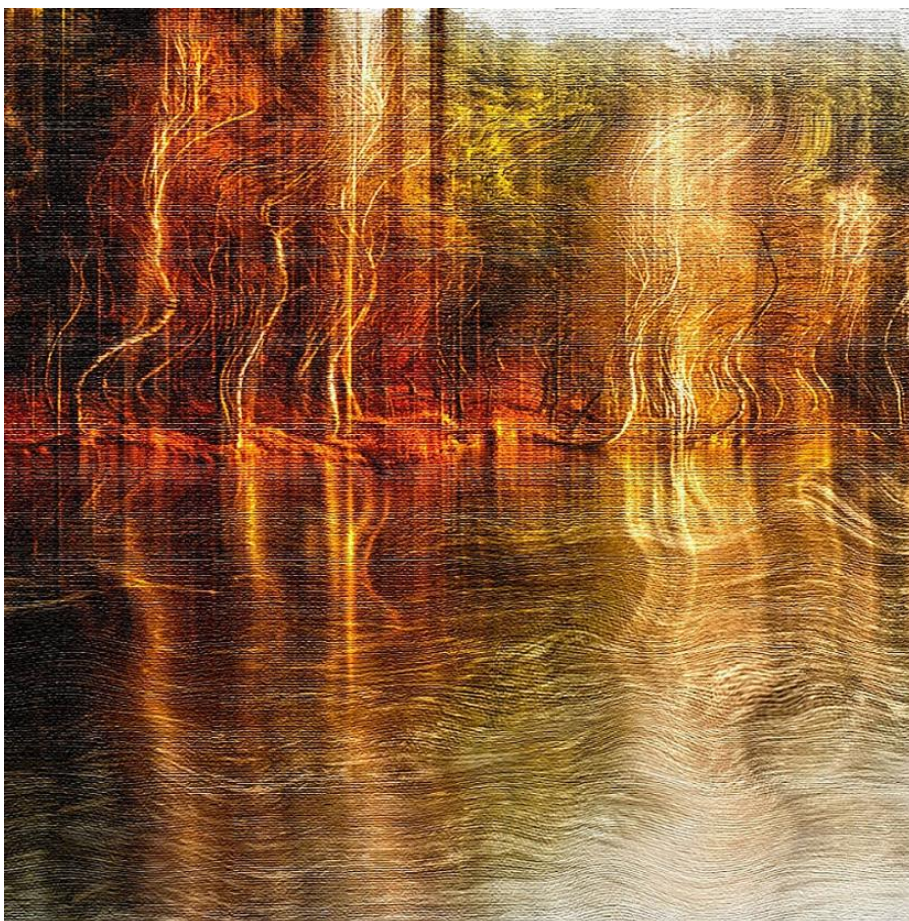
Zaprášený ateliér, matnice 30×40. Strkám do huby lahváč, koušu do špeku a čučím na obrázek vzhůru nohama – tedy na té matnici. Hodinku, dvě exponuji, někdy půl dne / a pak, že je fotografie dílem okamžiku/. A protože je každá fotografie složena z desítek a dnes již stovek jednotlivých záběrů, dovedete si představit toho špeku. Zátíší je pro mne nekonečné plynutí času. Lidé, události a věci přicházejí, prolínají se a míjejí, zanikají a zůstávají. Zátíší jsou pro mne staré věci a jejich osudy. Rozbité dřevěné hodiny, zašlý ciferník. Kovové, skleněné, keramické střepty. Zažloutlé fotografie z Rakouska Uherska. Krejčovská pana sežraná od molů, archaické žehličky, svítlny, kalamáře, rámy obrazů, fosilie zvířat, úklid hřbitova po dušičkách. Fragmentsy věcí dávno používaných, potom odložených, vyhozených, někde zapomenutých. Jsem fatalista. Víím, že se tak událo pro mne. Já ty věci koupil, dostal, ukradnul či našel na půdě, ve sklepě, na smetišti, v bazaru. Fascinuje mne veteš a haraburdí. Svou minulostí a osudem. Já je znovu ožívám. Ožívám na fotografiích do nové reality, do fantaskní imaginativní působivosti. Vše zařadím do nikdy neukončitelného cyklu „ Moje malá próza Róza.“ Po čase ty fotografie opět předělávám, něco přidám, něco uberu. Žádná fotografie nebyla, není a nikdy nebude hotova. Tak, jako se mění lidé, věci a události a vztahy mezi těmi všemi, měním se i já a musím tedy měnit i ty fotečky. Stejně staré jako věci, jsou i mé dřevěné deskové komory a mosazné objektivy. Pozitivní materiál v rolích je samosebou ještě předrevoluční. Ne té říjnové, ale té poslední. Zatím. A co to tedy je na těch fotografiích? Zátíší. A co ještě? Pocit Jako když se vzbudím a hned zapomenu sen. Každý máme své sny a tedy i své pocity po procitnutí. Divák ať si laskavě závěr učiní sám. Zvláště pak, když obrázky nemají názvy. Neumím je vymýšlet a nechci nikoho nikam tlačit. Zátíší je pro mne únikem od chaosu a zmatku lidského utíkání, hledáním řádu v neřádu postmoderní doby a snad nalezením toho pověstného pevného bodu ve vesmíru. Je mi úlevou a štítem proti hlouposti, panenkám Barbie, stupidním opozičním smlouvám či nekonečným televizním seriálům. A taky zábavou a poněkud blbě znějícímu – vlastní sebereflexí.

S dokonalou úctou Jaroslav Malík
fotograf, učitel, cyklista, kaktusář apod.

A když už jsme u těch „ náhod“, jistě jste si možná všimli, že v Galerii GAMA na Foru NARUBY je i odkaz na dalšího fotografa s velmi podobným jménem, totiž [Jaroslav Malý](#).

Houbaři, pejskaři, zvířátkáři, kytičkám a broučkaři si u něj jistě přijdou na „své“, opravdu to stojí za zkouknutí, zvláště v té současné protivné zasněžené a umrzlé „sibirii“. (Stačí kliknout na jméno či obrázky)

A když už jsme u těch fotografů, tak se vyplatí dost často nakouknout k Josefině E., tam totiž pořád přibývá něco nového. To nejzajímavější ale nehledejte na úvodní stránce (to je jemná kritika), ale ve velmi nenápadné nabídce vpravo nahoře v záhlaví (Fotografika, Příběhy,...) – to opravdu zkuste prošmejdít, tam může Duch svatý inspiračně osvítit i malíře, pisálky a jiné kumštýře.

[Josefina E. – Kouzlo fotografie](#)

V této protivné zimě může i barevná fotografie vypadat černobíle. Tuto poslal p. Petr Tobiška a tvrdí, že to je z mobilu. Nebo je libo tu následující od stejného autora?

Kdo se už těší na jaro, tedy na bzučení včel, tak si může nakouknout a počíst o včelách [na této adrese](#), kde mám četbu na pokračování, dílem vážnou, dílem méně vážnou. Kdo žije ovšem ve skálopevném přesvědčení, že potraviny rostou v Lidlu, ten to číst nemusí.

Dámy, kterým nejsou cizí různé textilní techniky a hrátky s nitěmi nebo třeba keramika (pány pochopitelně nevyklučuji) se mohou podívat k [Zuzce Vebersikové](#). Z té fantazie jenom tryská a snad by vytvořila umělecké dílo i z (...píp...), pardon, z nejrůznějšího odpadu, na první pohled zjevně bezcenného. Jistě znáte píseň, kterou zpíval W. Matuška „...a tak dál nosíš po kapsách sny mládí...“ a ze všech těch provázků, drátků, papírků a kamínek v jejích rukách vzniká NĚCO:

Dezinformační stránky pro ministerstvo pravdy a lásky:

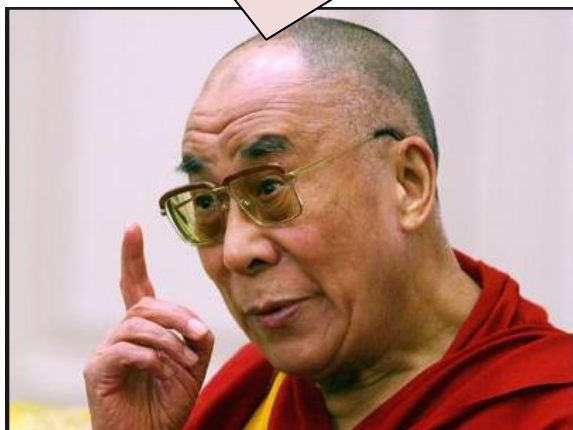
Ze slavné historie národa českého:

Koukej, bratře! Už nám sem zase leze ta šílená baba z Němec s pohanskými nájezdníky. Použijeme osvědčený postup, nejdříve pro dobrou vůli zapějeme chorál, a když to nepomůže, tak je vyboucháme cepama. Kdo neuteče, do stodoly s ním a zapálit...

Z Asie:

Dostal jsem od slavných hackerů pana Putina nabídku, která se neodmítá. Mám se ujmout kumulované funkce čínského císaře, japonského prezidenta a kanadského maharádži.

Z babiččiny školy:

To máte, děti tak: Dobrodinec koná dobro za své a nikdo o něm ani neví. Dobroser koná dobro za peníze druhých lidí a poplatníků, sám si z nich nahrabe a pak ještě kouká být v televizi...

Babičko, jaký je rozdíl mezi dobrodincem a dobroserem

Odposlechnuto ve městě i na pastvinách:

Já ti mám takovou radost, když se někomu z nás podaří takhle vyšvihnout nahoru...

Zavřeme sto tisíc tunelářů

Zrušíme svatby a rozvody. Alimenty bude platit stát

Zdroje jsou...

Státní dluhy se neplatí

Nadprůměrný plat všem

Vysokoškolský diplom každému prvňáčkovi

Omezíme byrokracii, zatočíme s korupcí

Koukej, u lidí asi budou volby. To zase bude blbců, kteří těm kecům naletí...

PATLA.../SEJF – samizdatový plátek určený k informačnímu obtěžování přátel malířů, patlálků, spisovatelů a pisálků. Obtěžování se lze zbavit hláškou na adrese cmuchalek@centrum.cz, hlášky obzvláště **pikantní jsou vítány a budou zveřejněny**. Vychází pravidelně nepravidelně, bez souhlasu státních byrokratů, je jim (**píp**) po tom, co si tu píšeme. Starší čísla jsou zde:

Patlafon + Sejf

PatlaSejf